

[Aksel Larsen.]

Naar Socialdemokratiet gaar i Alliance med et borgerligt Parti, saa har det Ansvaret for dette borgerlige Samfund, fuldkommen rigtigt!

Og jeg kunde anføre en betydeligt større Autoritet, nemlig den højtærede Socialminister, som omtrent paa samme Tid har fastslaaet, at

„hvis vi gaar ind paa langvarige Fællesoverenskomster med tvungen Voldgift, faste politiske officielle Alliancer mellem vort Parti og vore Modstandere o. s. v., sælger vi, socialistisk set, vore Børn til Fordel for vor egen øjeblikkelige Mågelighed eller Behagelighed.“

Altsaa, ikke alene hvad Beskatningsprincipperne, men ogsaa hvad de grundlæggende Principper angaar, er vi i Overensstemmelse med det Socialdemokrati, der var, men ikke med det Socialdemokrati, der er.

Jeg skal slutte med at anbefale, at man forkaster Retsforbundets reaktionære Dagsorden, og naturligvis anbefale, at man vedtager det Forslag om Formueafgift, som jeg paa det kommunistiske Partis Vegne her har fremsat.

Søren P. Larsen: Jeg skal paa mit Partis Vegne ganske kort henvise til, at mit Parti allerede for Aar tilbage har taget Stilling til det Forslag, der da var fremme, den Gang ganske vist fremsat af Socialdemokratiet. Jeg kan forsikre, at det ikke er blevet mere tiltalende for os, derved at det nu er det kommunistiske Parti, der fremsætter det, saa vi vil afvise det af det kommunistiske Parti fremsatte Forslag om en ekstraordinær Formueafgift til Staten til Dækning af Udgifter ved Kriselovgivningen.

Med Hensyn til den lange Dagsorden, som det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby) paa Retsforbundets Vegne har stillet, kan jeg kun sige, at vi har endnu ikke faaet den trykte Dagsorden omdelt, og det er muligt, naar Dagsordenen er saa lang, som vi fik Indtryk af gennem Oplæsningen, at der saa ogsaa kan være baade Avner og Korn. Men i det store og hele er det sikkert saaledes, at den vedrører en hel Række af de Problemer, som Rigsdagen tidligere har haft Lejlighed til at tage Stilling til gennem de Lovforslag, der desangaaende fra Tid til anden er fremsat, saa jeg formener, at selv om jeg ikke har gennemlæst den af det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby) stillede Paastand paa Overgang til Dags-

ordenen, kan jeg sige, at vi fra vor Side ganske roligt kan stemme for at forkaste den.

Rager: Den Situation, der i Øjeblikket er fremkaldt her i dette høje Ting, hvor vi i Dag har til Behandling 5 af det kommunistiske Parti stillede Forslag samt nu en af Retsforbundet stillet Dagsorden, foranlediger mig til paa mit Partis Vegne under eet at tage Stilling til alt, hvad der findes paa Anretningen. Jeg vil gerne have Lov til at henvise til, at da det kommunistiske Parti ved en bestemt Lejlighed i Fjor havde stillet et Lovforslag paa et socialt Omraade, nemlig Arbejdsløshedsunderstøttelsen, paa et Tidspunkt, da der forelaa andet Forslag stillet af Ministeren, gik jeg paa mit Partis Vegne ind i en saglig Diskussion angaaende det stillede Forslag, men gjorde samtidig opmærksom paa, at man maatte ikke vente, at vi fremtidig, naar saadanne Forslag, som vi kun kunde betragte som rent agitatoriske, blev fremsat, ønskede at bruge dette høje Tings Tid til at føre teoretiske Diskussioner af denne Art. Jeg gentager det i Dag og har hermed sagt, hvad vort Parti ønsker at sige til de Lovforslag, der er til Behandling i dette Ting i Dag. Vi maa se saaledes paa det, at Situationen nu er saa alvorlig, at den kræver Arbejde af Parlamentet, den kræver ikke Tidsspilde, den kræver ikke, at vi andre lader os føre paa de vilde Veje af et Parti, for hvilket det afgørende ikke er Arbejdet herinde, men det, at det selv kan agitere. Og den Omstændighed, at et andet mindre Parti, der heller ikke ønsker at være med i det positive politiske Arbejde, forsøger at slutte sig dertil, om end under en lidt anden Form, opfordrer os heller ikke til at følge dem, som om det var alvorlig Politik, der derved dreves. Der er uden Tvivl mange sunde Tanker i den Dagsorden, som det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby) har stillet, hvorfor skulde der ikke være det, selv om det er ham, der har stillet den? Jeg har ikke læst den, saa det er mig umuligt at skille det ene fra det andet, men jeg kunde tænke mig, at der var sunde Tanker deri, som, naar de blev taget frem paa rette Tid og paa fornuftig Basis blev indarbejdet i et Forslag, der blev fremsat, naar Tiden var moden, kunde føre til meget godt. Jeg siger blot, at ved at blive kædet saadan sammen, som det er sket her, i en Dagsorden af denne Art og i dette Selskab bliver disse Tanker kompromitteret, eventuelt latterliggjort. Den, der tror at være disse Tankers Ven, gør dem den daarligste